

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120208331
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120208331.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: ERFOLG s.r.o., Hlavná 686/114, 077 01 Kráľovský Chlmec, IČO: 36 608 441, zastúpený: Hronček & Partners, s. r. o., Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovanému v 1. rade: JAREK TOPTRANS s.r.o., Stavbárov 1278, 071 01 Michalovce, IČO: 50 585 975, žalovanému v 2. rade: Marián F., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX, XXX XX B., žalovanému v 3. rade: K. Fúzik, nar. XX.XX.XXXX, V. XXX, XXX XX Q., žalovanému v 4. rade: M. K., nar. XX.XX.XXXX, X. nad E. XXX, XXX XX X. nad E., žalovanému v 5. rade: F. U., nar. XX.XX.XXXX, J. O. XX, XXX XX F., žalovanému v 6. rade: K. A., nar. XX.XX.XXXX, E. XXX, XXX XX E., žalovanému v 7. rade: T. V., nar. XX.XX.XXXX, J. O. XX, XXX XX F., žalovanému v 8. rade: K. V., nar. XX.XX.XXXX, J. O. XX, XXX XX F., žalovanému v 9. rade: A. P., nar. XX.XX.,XXXX, P. O. O. XX/X, XXX XX V. A., žalovaní v 1. až 9. rade zastúpení: P. X. A., advokátom, V. 4, XXX XX F., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 20. augusta 2020, č.k.: 26Cb/45/2020 - 147, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 20. augusta 2020, č.k.: 26Cb/45/2020 - 147 v napadnutom I. a II. výroku.

II. Žalovanému v 1. až 9. rade priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

II. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

III. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 33,- eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovaným uložila povinnosť ukončiť užívanie databázy obchodných partnerov žalobcu ako obchodného tajomstva žalobcu a zároveň by sa žalovaným zakázalo kontaktovať, oslovovať alebo inak používať údaje z databázy obchodných partnerov žalobcu.

3. Žalobca návrh odôvodnil tým, že sa v rámci predmetu podnikania zaoberá najmä aktivitami vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej preprave, skladovaním ako aj zastupovaním v colnom konaní. Počas svojej existencie si žalobca na slovenskom ako aj zahraničnom trhu vybuďoval pevné postavenie ako partner poskytujúci služby v oblasti zabezpečovania prepravy tovaru. Od svojho založenia v roku 2006 si vybuďoval spoľahlivé obchodné meno a širokú databázu svojich spokojných klientov. Na budovaní tejto databázy klientov, ako aj na tvorbe cenovej politiky sa podieľali aj žalovaní v 2. až 9. rade,

ako bývalí zamestnanci žalobcu. Žalovaní v 2. až 9. rade ako administratívni pracovníci v nákladnej doprave vykonávali pre žalobcu nasledovné činnosti a povinnosti: sprostredkovanie prepravných zmlúv, získavanie kontaktov a informácií nutných k vlastnej činnosti žalobcu a činnosti obchodných partnerov žalobcu, ochranu obchodných záujmov žalobcu, uzatváranie špedičných zmlúv, vyhľadávanie nových obchodných partnerov, telefonické kontaktovanie nových a existujúcich partnerov, zachovávanie obchodného tajomstva žalobcu, zachovávanie mlčanlivosti, zdržanie sa výkonu činnosti v doprave, resp. špedícii počas trvania pracovného pomeru s oznamovateľom a 6 mesiacov po jeho skončení. Zároveň mali prístup do databázy klientov žalobcu „BNS OnRoad Transactional data“. Databáza obsahuje okrem zoznamu klientov aj smery prepráv tovaru, ceny prepráv tovaru, miesta nakládok a vykládok a pod. Pracovný pomer u žalobcu bol ukončený zo strany žalovaných v 2. až 9. rade v období od 8/2019 do 2/2020. Žalobca ďalej poukázal, že ešte počas trvania pracovných pomerov nadobudol presvedčenie, že žalovaní v 2. až 9. rade plánujú v budúcnosti vykonávať rovnaký predmet podnikania ako bola pracovná náplň, ktorú vykonávali pre žalobcu pre tretiu osobu, čo je v rozpore s podmienkami ich pracovných zmlúv, pretože mali uzatvorenú konkurenčnú doložku so žalobcom, ktorá im bráni, resp. bránila vo výkone rovnakej činnosti pre tretie osoby. Žalovaní vedome a úmyselne plánovali využiť chránené informácie tvoriace obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré im boli u žalobcu dostupné a použiť ich pre svojho následného zamestnávateľa - žalovaného v 1. rade, najmä čo sa týka databázy klientov žalobcu, ku ktorej mali žalovaní neobmedzený prístup pri vykonávaní pracovných povinností pre žalobcu. To, že žalovaní v 2. až 9. rade pracujú pre konkurenčnú spoločnosť žalobcu a to u žalovaného v 1. rade, potvrdzujú ich profily na sociálnej sieti LinkedIn ako aj profil žalovaného v 1. rade.

4. Žalobca konštatoval, že žalovaní v 2. až 9. rade po skončení pracovného pomeru so žalobcom vykonávajú činnosti, ktoré hrubo porušujú ich povinnosť zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa v rámci svojho pracovného pomeru so žalobcom dozvedeli a porušujú tým žalobcove obchodné tajomstvo, keďže využívajú informácie tvoriace obchodné tajomstvo žalobcu v prospech tretích osôb, resp. pre svoj vlastný prospech. Povinnosť dodržiavať mlčanlivosť sa pritom vzťahuje na všetky skutočnosti, o ktorých sa žalovaní dozvedeli v priamej i nepriamej súvislosti s činnosťou pre žalobcu, alebo ktoré sa im stali prístupnými na základe pracovného vzťahu alebo priamej súvislosti s ním a súvisia s činnosťou žalobcu, a ktorých prezradenie vyvoláva možnosť objektívneho nebezpečenstva, že môžu byť využité tretími osobami na akúkoľvek ujmu žalobcu. Žalobca pritom písomne upozornil žalovaných, že počas pracovného pomeru sa oboznamovali s obchodnou politikou a tiež informáciami, ktoré žalobca považuje za dôverné. Jedná sa najmä, no nie výlučne o informácie týkajúce sa spôsobu a systému práce žalobcu, jeho finančnej situácie, údajov o internej organizácii, o zákazníkoch, o produktoch, o cenách a cenotvorbe. Žalovaní po skončení pracovného pomeru so žalobcom využívajú informácie tvoriace obchodné tajomstvo žalobcu v prospech tretej osoby, žalovaného v 1. rade.

5. Žalobca poukázal, že žalovaní v 2. až 9. rade vykonávajú pre žalovaného v 1. rade rovnaký predmet činnosti ako pre žalobcu a v rozpore s povinnosťou zachovávať mlčanlivosť a obchodné tajomstvo žalobcu kontaktujú klientov žalobcu, o čom svedčí to, že: (i) klient žalobcu, spoločnosť LOGWISE B.V. zasielal objednávky prepravy z Rakúska a Holandska, pričom práve žalovaný v 2. rade bol u žalobcu kontaktnou osobou pre tohto klienta, ktorý prestal žalobcovi zasielať objednávky na prepravy tovaru z dôvodu, že žalovaný v 2. rade ponúka prepravy v mene žalovaného v 1. rade na rovnaké trasy; (ii) žalovaný v 1. rade kontaktoval jedného z najdôležitejších klientov žalobcu, spoločnosť JCL Logistics Benelux B.V., ktorý v období od 1.1.2019 do 27.3.2020 objednal u žalobcu prepravy tovaru v celkovej hodnote 2.482.885,75 eur a to oslovením p. Paula Molsa, osoby pracujúcej v spoločnosti JCL Logistics Benelux B.V., ktorá nie je uvádzaná na žiadnych internetových stránkach verejných databázach medzinárodných prepráv tovaru (napr. TIMOCOM, resp. Trans.eu) ani na sociálnych sieťach, ale v databáze žalobcu o ktorého sa starali práve žalovaní v 6. a 9. rade; (iii) ďalší dlhodobý klient žalobcu, ktorý pri svojej činnosti nevyužíva ani jednu z verejných databáz medzinárodných prepráv tovaru a v období od 9.9.2019 do 27.0.2020 si objednal u žalobcu prepravy tovaru v celkovej hodnote 108.285,- eur, spoločnosť Team For Logistics B.V. oznámil žalobcovi, že bol kontaktovaný žalovaným v 1. rade, ktorý mal vedomosť o klientovi práve z databázy žalobcu; (iv) aj ďalší klient žalobcu, ktorý si v období od 1.1.2019 do 27. 3.2020 objednal u žalobcu prepravy tovaru v celkovej hodnote 114.500,- eur, spoločnosť ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sarl upovedomil žalobcu, že bol kontaktovaný žalovaným v 5. rade, ktorý vystupoval v mene žalovaného v 1. rade s ponukou na zabezpečovanie prepráv tovaru; (v) žalovaný v 1. rade kontaktoval s ponukou na zabezpečovanie prepráv tovaru aj ďalšieho dlhoročného klienta žalobcu a to spoločnosť Rotra Forwarding B.V.

6. Žalovaní v 2. až 9. rade, po skončení pracovného pomeru so žalobcom, využívajú v prospech súčasného zamestnávateľa, žalovaného v 1. rade informácie, ktoré získali ako zamestnanci žalobcu. Jedná sa najmä o databázu klientov žalobcu, ku ktorej mali neobmedzený prístup. Databáza žalobcu obsahuje veľké množstvo klientov, s ktorými roky spolupracuje. Túto databázu si žalobca postupne budoval tak, že v databáze je okrem uvedenia obchodného mena klienta aj menný zoznam osôb, ktoré pre klientov pracujú, s uvedením ich pracovnej pozície, telefonického a emailového kontaktu. Všetci žalovaní mali v rámci svojej náplne práce povinnosť aktualizovať údaje uvedené v databáze a dopĺňať údaje o nových klientoch. Všetci žalovaní si musia byť vedomí toho, že databáza vyššie uvedených údajov je základ celého podnikania žalobcu, že sa jedná o informácie, ktorých prezradenie a využitie môže mať pre žalobcu likvidačný charakter, to znamená, že sa jedná o obchodné tajomstvo žalobcu. Musia si byť vedomí toho, že podnikanie žalobcu stojí práve na jeho klientoch, pričom niektorí z nich práve konaním týchto osôb ukončujú zmluvné vzťahy s žalobcom. Výsledkom takéhoto konania je skutočnosť, že žalobca stráca svojich doterajších obchodných partnerov. Všetci žalovaní tvorili pevný pilier v spoločnosti žalobcu a požívali dôveru obchodných partnerov žalobcu. Ich spoločný prechod ku konkurenčnej spoločnosti môže byť preto pre žalobcu likvidačný. Databáza obchodných partnerov žalobcu v príslušných obchodných kruhoch nie je bežne dostupná, pričom žalovaní mali prístup okrem iného aj k fakturačným údajom, kde sa nachádzajú fakturačné zľavy, resp. sa nachádzajú údaje, aký materiál a aké služby konkrétni obchodní partneri od žalobcu odoberali, akým spôsobom uhradili faktúry, pričom žalobca má za to, že tieto údaje v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné, tieto sú chránené každým podnikateľom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť. Databáza obchodných partnerov žalobcu ako obchodné tajomstvo bolo žalovaným zverené, resp. sprístupnené na základe pracovno-právneho vzťahu k žalobcovi. Žalovaní neoprávnene bez súhlasu žalobcu oznámili tieto skutočnosti tvoriace predmet obchodného tajomstva žalobcu tretej osobe, žalovanému v 1. rade, pričom tento obsah obchodného tajomstva získali práve z čias ich pôsobenia ako zamestnancov žalobcu. Žalovaní v 2. až 9. rade sprístupnili obchodné tajomstvo žalobcu tretej osobe, čím naplnili i znaky skutkovej podstaty nekalosúťažného konania podľa ustanovenia § 51 Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal, že aj neoprávnené sprístupnenie databázy klientov tretej osobe je považované za konanie porušujúce obchodné tajomstvo. Porušovanie obchodného tajomstva je zároveň jednou z foriem nekalosúťažného konania.

7. Žalovaní svojím spôsobom konania naplnili nielen znaky skutkovej podstaty nekalosúťažného konania podľa § 51 Obchodného zákonníka, keďže porušili obchodné tajomstvo žalobcu, ktoré im bolo zverené v rámci pracovného pomeru, ale aj znaky skutkovej podstaty podľa § 55b ods. 1 písm. a) Obchodného zákonníka, keď neoprávnene využívajú obchodné tajomstvo žalobcu. S poukazom na uvedené skutkové okolnosti je potrebné neodkladne upraviť právne vzťahy medzi žalobcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, nakoľko existuje reálna obava, že žalovaní budú naďalej porušovať obchodné tajomstvo žalobcu. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy na majetku žalobcu súvisí práve tým, že žalovaní sa snažia dosiahnuť toho, aby obchodní partneri žalobcu ukončili obchodné vzťahy so žalobcom a obchodovali s novým zamestnávateľom žalovaných v 2. až 9. rade, teda žalovaným v 1. rade. Týmto konaním žalovaných dochádza k strate obchodných partnerov na strane žalobcu ako aj k vzniku škody vo forme ušlého zisku, ktorý žalobca legitímne očakával. Žalobca sa domáha vydania neodkladného opatrenia ako osoba, ktorej obchodné tajomstvo je porušené konaním žalovaných. Žalovaní neustále a aj v súčasnosti neoprávnene pokračujú vo využívaní databázy obchodných partnerov žalobcu. Nenariadením neodkladného opatrenia hrozí žalobcovi škoda v podobe toho, že bude neustále prichádzať o svojich klientov/odberateľov, čo sa odrazí aj na samotnom zisku žalobcu. Ak bude neodkladné opatrenie vydané takáto situácia nemôže nastať, a tým sa zamedzí pravdepodobnému vzniku ďalších súdnych sporov. Pokiaľ nedôjde k ukončeniu využívania informácií, ktoré žalovaní neoprávnene, bez súhlasu žalobcu sprístupnili tretej osobe, hrozí žalobcovi reálne značná škoda, ktorá môže viesť k jeho likvidácii. Neodkladné opatrenie pritom nie je konečné rozhodnutie, jeho účelom je len dočasná úprava pomerov strán a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo strany ohrozené alebo by mohol byť zmarený výkon rozhodnutia vo veci samej, čo aj preukázal. Navrhované neodkladné opatrenie je zároveň plne primerané a nevyhnutné a jeho účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 C.s.p., resp. iným zákonným spôsobom. Zároveň žalobca uviedol, že vo veci samej podá návrh na začatie konania, ktorým sa bude domáhať, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do obchodného tajomstva žalobcu a to tak, aby boli žalovaní povinní zdržať sa užívania databázy obchodných partnerov žalobcu v prospech svojej osoby, resp. v prospech tretích osôb ako aj kontaktovania obchodných partnerov žalobcu a používať údaje z databázy žalobcu.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení §§ 324 až 336, § 339 a § 340 C.s.p., upravujúce neodkladné opatrenia, ďalej podľa § 41, § 42, § 44, § 51, § 53, 55a, § 55b a §§ 17 až 20 Obchodného zákonníka, upravujúce zásady ochrany hospodárskej súťaže, spôsoby ochrany hospodárskej súťaže, nekalú súťaž, porušenie obchodného tajomstva, právne prostriedkov ochrany proti nekalosúťažným konaniam, Ďalej ustanovení § 81 a § 83a Zákonníka práce, upravujúce základné povinnosti zamestnanca, obmedzenie pre výkon zárobkovej činnosti konkurenčnej pre zamestnávateľa a uviedol, že žalobca žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery procesných strán.

9. Ďalej súd prvej inštancie v odseku 32. odôvodnenia uznesenia uviedol, ktoré listinné dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil žalobca spolu s návrhom.

10. Súd prvej inštancie poukázal, že z výpisov z obchodného registra vyplýva, že žalobca bola zapísaná do obchodného registra dňa 6.6.2006. Od svojho vzniku má v obchodnom registri ako predmet činnosti okrem iných zapísané činnosti sprostredkovanie dopravy v rozsahu voľných živností, skladovanie mimo prevádzky verejného skladu, manipuláciu s nákladom, zasielateľstvo. Od 3/2017 má v predmete činnosti uvedenú aj medzinárodnú prepravu tovaru po ceste v prenájme alebo za úhradu a výkon povolania prevádzkovateľa nákladnej cestnej dopravy s počtom vozidiel 1. Žalovaný v 1. rade vznikol dňa 9.11.2016. Od svojho vzniku má v obchodnom registri ako predmet činnosti okrem iných zapísané činnosti sprostredkovateľskú činnosť v oblasti obchodu, služieb a výroby a nákladnú cestnú dopravu vykonávanú vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla. Od 4/2018 vykonáva činnosť vnútroštátna nákladná cestná doprava. Medzinárodnú prepravu tovaru po ceste v prenájme alebo za úhradu môže vykonávať od 2/2019 a zasielateľstvo od 3/2020.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa článku IV. bod IV.5 pracovných zmlúv, ktoré uzatvoril žalobca ako zamestnávateľ so žalovanými v 2. až 7. a 9. rade ako zamestnancami, sa zamestnanec zaviazal, že po skončení pracovného pomeru šesť mesiacov a počas trvania pracovného pomeru nebude pracovať ani podnikáť v oblasti špedície, zasielateľstva a dopravy. Zaviazal sa tiež zachovávať obchodné tajomstvo o všetkých obchodoch, s ktorými sa vo firme počas svojej práce priamo, či nepriamo stretne. Podľa čl. V. bodu V.1. pracovnej zmluvy je zamestnanec povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone zamestnania u zamestnávateľa alebo v súvislosti s ním a uvedené skutočnosti nesmie oznamovať alebo inak sprístupniť tretím osobám. Zamestnanec sa zaväzuje, že skutočnosti, ktoré sa dozvie pri výkone zamestnania u zamestnávateľa, alebo v súvislosti s ním nebude využívať vo svoj prospech alebo v prospech tretích osôb a tieto skutočnosti bude využívať len v rámci pracovnej činnosti pre zamestnávateľa. Porušenie týchto povinností sa považuje za závažné porušenie pracovných povinností zamestnanca. Podľa bodu 1. Dodatku k pracovnej zmluve č. 2 - Vnútorného poriadku, zamestnanec je povinný dodržiavať vnútorný poriadok a vyhotovovať potrebnú dokumentáciu pre bezproblémový chod firmy. Podľa bodu 8. Dodatku k pracovnej zmluve č. 2 - Vnútorného poriadku, zamestnanec sa zaväzuje všetky údaje, ktoré sa archivujú v počítači aj v písomnej dokumentácii, uvádzať správne, dôsledne a úplne a nesmie ich ďalej poskytovať tretím osobám, inak nesie zodpovednosť za prípadný ušlý zisk firmy, ktorý bude predmetom súdneho dokazovania. Zamestnanec je v plnom rozsahu zodpovedný za prípadný vznik finančných, resp. iných škôd z dôvodov nedodržania vnútorného poriadku. Podľa bodu 9. Dodatku k pracovnej zmluve č. 2 - Vnútorného poriadku, všetky písomné materiály firmy sú majetkom firmy, je zakázané používať ich mimo firmy, vynášať ich mimo firmy a kopírovať ich. Podľa Dodatku k pracovnej zmluve č. 3 - Úloh a povinností zamestnanca, zamestnanec je okrem iného povinný získavať pre spoločnosť kontakty a informácie nutné k vlastnej činnosti spoločnosti a činnosti jej obchodných partnerov v rámci platných zmlúv o špedičnej činnosti, chrániť obchodné záujmy spoločnosti, uzatvárať špedičné zmluvy podľa pokynov zamestnávateľa, zachovávať obchodné tajomstvo, neposkytovať a nezverejňovať žiadne informácie akýmkoľvek tretím osobám, ktoré získal v súvislosti s obchodmi, prípadne ktoré by mohli poškodiť záujmy spoločnosti, zamestnanec je povinný o všetkých skutočnostiach súvisiacich s činnosťou spoločnosti zachovávať mlčanlivosť, nesmie vykonávať inú mimo podnikovú činnosť v doprave, sprostredkovaní dopravy, resp. špedícii a ani v žiadnom príbuznom odbore počas trvania pracovného pomeru a šesť mesiacov po ukončení pracovného pomeru.

12. Súd prvej inštancie k dohodnutej konkurenčnej doložke v zmysle ustanovenia § 83a Zákonníka práce uviedol, že žalobca nemôže spravodlivo žiadať od žalovaných v 2. až 9. rade, aby do 6 mesiacov

po ukončení pracovného pomeru v spoločnosti žalobcu nevykonávali činnosť, ktorá má k predmetu podnikania žalobcu konkurenčný charakter, nakoľko nepreukázal a z predložených dôkazov nevyplýva, že by poskytol žalovaným v 2. až 9. rade kompenzáciu (primeranú peňažnú náhradu) za nevykonávanie dohodnutých činností podľa ustanovenia § 83a ods. 4 Zákonníka práce.

13. Vo vzťahu voči žalovanému v 8. rade, súd prvej inštancie uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je preukázaný a dôvodný. Žalobca okrem výpovede z pracovného pomeru žalovaného v 8. rade nepredložil žiadny dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Žalobca nepredložil pracovnú zmluvu žalovaného v 8. rade so žalobcom, dôkaz o jeho zamestnaní u žalovaného v 1. rade a ani žiadny dôkaz o porušovaní povinností žalovaného v 8. rade v súvislosti s ochranou obchodného tajomstva, na ktorého zachovanie sa mal zaviazat' pri výkone pracovnej činnosti u žalobcu.

14. Súd prvej inštancie konštatoval, že porušenia obchodného tajomstva sa môže dopustiť aj fyzická osoba, ktorá nie je podnikateľom. Na to, aby určité skutočnosti tvorili predmet obchodného tajomstva, musia byť zároveň (kumulatívne) splnené nasledovné podmienky: a) musí ísť o skutočnosti obchodnej, výrobnéj či technickej povahy súvisiace s podnikom, b) tieto skutočnosti majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu či nemateriálnu hodnotu, c) v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné, d) podnikateľ prejavuje vôľu tieto skutočnosti utajovať, e) podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom zabezpečuje ich utajenie. Pokiaľ by chýbala čo len jediná z týchto podmienok, nešlo by o obchodné tajomstvo v zmysle tohto ustanovenia.

15. Ďalej súd prvej inštancie poukázal, že žalobca len veľmi všeobecne vymedzil predmet obchodného tajomstva v pracovných zmluvách a ich dodatkoch. Nie je teda jednoznačné, ktoré z týchto utajovaných skutočností spĺňajú podmienky obchodného tajomstva. Nie je určité a zrejmé, ktoré skutočnosti majú skutočnú, alebo aspoň potenciálnu materiálnu či nemateriálnu hodnotu pre žalobcu a ktoré nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné a to aj s prihliadnutím na existenciu verejných databáz medzinárodných preprav tovaru, ktoré uvádza aj žalobca.

16. Fyzické i právnické osoby, ktoré sa zúčastňujú na hospodárskej súťaži, aj keď nie sú podnikateľmi (ďalej len "súťažiteľia"), sú povinné dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a nesmú účasť na súťaži zneužívať. Zneužitím účasti na hospodárskej súťaži je nekalé súťažné konanie (ďalej len "nekalá súťaž"). Nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje. Nekalou súťažou je aj porušovanie obchodného tajomstva.

17. Zo zverejnenia údajov na sociálnej sieti je zrejmé, že žalovaní v 2. až 7. a 9. rade pracujú pre žalovaného v 1. rade. Sama o sebe táto skutočnosť však nepreukazuje, že žalovaný v 1. rade získal údaje o údajných klientoch žalobcu od týchto osôb. Žalobca nepreukázal, že by spoločnosti, ktoré označil ako svojich klientov, boli výlučne jeho klientmi. Z predloženej e-mailovej komunikácie bez ďalšieho nevyplýva, že by sa žalovaní mali dopustiť nekalosúťažného konania vo vzťahu k žalobcovi.

18. Súd prvej inštancie poukázal, že pre konštatovanie nekalosúťažného konania musia byť splnené kumulatívne tri podmienky: 1) musí ísť o konanie v hospodárskej súťaži, 2) konanie musí byť v rozpore s dobrými mravmi súťaže, 3) konanie musí byť spôsobilé privodiť ujmu. Činnosť žalobcu, ako i žalovaných v 1. až 7. rade a v 9. rade je jednoznačným konaním v hospodárskej súťaži, a to z dôvodu, že všetky strany sporu vykonávajú rovnakú činnosť. Okruh klientov a prijímateľov služieb je teda totožný. Žalobca a žalovaný v 1. rade konajú pri výkone svojej činnosti so zámerom získať hospodársky prospech - zisk. Súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že by v e-mailoch uvedení podnikatelia (údajní klienti žalobcu) objednávali služby len u žalobcu, teda že spolupracovali výlučne so žalobcom a že k ich osloveniu žalovaným v 1. rade došlo na základe činnosti žalovaných v 2. až 7. a 9. rade. Preukázané nebolo ani to, či títo údajní klienti žalobcu prijali ponuku na spoluprácu zo strany žalovaného v 1. rade, či sa znížil rozsah spolupráce žalobcu s týmito klientmi, resp. či došlo k ukončeniu spolupráce, a či teda vznikla nejaká ujma žalobcovi.

19. Súd prvej inštancie uviedol, že ak by aj v prvom polroku roku 2020 došlo k zníženiu objemu spolupráce žalobcu s uvedenými klientmi, bolo by potrebné preukázať, či to bolo spôsobené konaním žalovaných, alebo v dôsledku hospodárskej krízy vyvolanej pandemiou koronavírusu Covid-19.

20. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalobca dostatočne nepreukázal tvrdenia uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a neosvedčil nevyhnutnú potrebu predbežnej úpravy pomerov medzi stranami, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

21. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 C.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže žalobca nemal v konaní úspech.

22. Súd prvej inštancie zároveň rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 1, § 2 ods. 1 písm. a), § 5, § 6, § 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) v platnom znení. Súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je 33,- eur (položka 1c Sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch).

23. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, z ktorého obsahu je zrejmé, že napáda I. a II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, teda odvolanie podal proti výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a proti výroku o nároku na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.); rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

24. Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Poukázal, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Nie je potrebné dbať na tie formálne požiadavky, ktoré zákon predpisuje pre proces dokazovania vytvárajúci podklady pre rozhodnutie vo veci samej. Keďže sa procesné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia iba osvedčujú, a to spravidla listinami, nie je súd pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení povinný vytvoriť stranám konania procesnú možnosť vyjadriť sa k obsahu listín, z ktorých vyvodzuje závery o predpokladoch pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, avšak zaisťuje sa ním, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam. Ak by súd neodkladné opatrenie nenariadil, akékoľvek uplatnenie nároku žalobcu by bolo neisté a zrejme v blízkej budúcnosti aj zmarené a naďalej by vznikala žalobcovi škoda. Dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia je práve potreba bezodkladne upraviť pomery strán sporu, pretože existuje dôvodná obava, že žalovaní budú naďalej zasahovať do obchodného tajomstva žalobcu a využívať databázu klientov žalobcu za účelom kontaktovania klientov žalobcu. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca uviedol, že existuje reálna obava, že žalovaní budú pokračovať v nekalosúťažnom konaní poškodzujúcim práva žalobcu. Zmyslom neodkladného opatrenia je dočasná úprava právnych pomerov strán sporu. Ako vyplýva z tohto procesného inštitútu, ide o dočasné opatrenie, nariadením ktorého súd poskytne dočasnú ochranu práv a právom chránených záujmov stranám sporu. Nevyhnutným predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie jeho potrebnosti, naliehavosti a primeranosti. Žalobca osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Na základe označených dôkazov je možné vyvodiť záver o opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca rešpektuje povinnosť súdu poskytovať ochranu aj strane žalovaných, no nariadením neodkladného opatrenia nedôjde žiadnym spôsobom k nevyváženým zásahom do práv žalovaných garantovaných im Ústavou SR, či zákonmi a v žiadnom prípade by sa nejednalo o zásah nad primeranú mieru. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje len zámer predísť hroziacej ujme na právach a majetku žalobcu, ktorá mu hrozí neoprávneným konaním zo strany žalovaných tým, že by súd nariadil povinnosť žalovaným zdržať sa konania uvedeného v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca osvedčil základné skutočnosti v rovine ich pravdepodobnosti, t.j. okolnosti svedčiace o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Z návrhu a k nemu priložených listinných dôkazov je dostatočne preukázaná existencia nebezpečenstva hroziacej ujmy. Žalobca odmietol závery súdu prvej inštancie, že nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom žalovaného v 8. rade Z dôkazov predložených k návrhu vyplýva, že žalovaný v 8. rade bol v čase od 2.10.2017 do 30.4.2020 zamestnaný u žalobcu. Po

ukončení pracovného pomeru sa zamestnal práve u žalovaného v 1. rade, čo vyplýva z verejne dostupného profilu žalovaného v 1. rade ako aj žalovaného v 8. rade na sociálnej sieti LinkedIn.com. Profil žalovaného v 8. rade preukazuje, že tento pracuje na pozícii pracovník v nákladnej doprave a je zamestnaný práve v spoločnosti žalovaného v 1. rade. Takisto profil žalovaného v 1. rade v sekcii ľudia uvádza profil žalovaného v 8. rade ako svojho zamestnanca. Ďalej žalobca uviedol, že databáza jeho klientov tvorí obchodné tajomstvo žalobcu a splňa všetky podmienky. Preto nesúhlasil s odôvodnením napadnutého uznesenia v časti, že nie je určité a zrejmé, ktoré skutočnosti majú skutočnú, alebo aspoň potenciálnu hodnotu pre žalobcu. Databáza klientov obsiahnutá v účtovných aj v iných programoch nainštalovaných žalobcom v technických zariadeniach, ktoré používali žalovaní v 2. až 9. rade počas pracovnoprávneho vzťahu s žalobcom, má obchodnú povahu, ktorá súvisí s podnikom, pričom právna úprava pripúšťa extenzívny výklad. Ďalšou podmienkou je, aby tieto skutočnosti mali skutočnú, alebo aspoň potencionálnu materiálnu, či nemateriálnu hodnotu pre žalobcu. I pri tejto podmienke je potrebné urobiť široký výklad, podľa ktorého možno takmer každú informáciu v obchodnom styku využiť a teda má minimálne potencionálnu materiálnu, alebo nemateriálnu hodnotu. Súd prvej inštancie uviedol, že s prihliadnutím na existenciu verejných databáz medzinárodných prepráv tovaru nebola splnená podmienka, ktorá uvádza, že chránené skutočnosti nie sú bežne dostupné. Databáza klientov žalobcu obsahovala i fakturačné údaje vo fakturačnom programe, kde sa nachádzajú fakturačné zľavy zákazníkov, resp. sa nachádzajú údaje, na aké trasy konkrétnym klientom žalobca zabezpečoval prepravu tovaru, akým spôsobom uhrádzali faktúry, resp. odmenu za zabezpečenie prepravy, pričom tieto údaje v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné, tieto sú chránené každým podnikateľom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť. Žalobca prejavil vôľu utajovať a zabezpečovať databázu klientov a skutočnosti s ňou spojené, pričom s touto vôľou žalobcu boli žalovaní v 2. až 9. rade oboznámení v rámci pracovnoprávnych vzťahov so žalobcom tak, ako to vyplýva z dôkazov priložených k návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaní v 2. až 9. rade sa zaviazali, že budú dodržiavať mlčanlivosť o údajoch a informáciách súvisiacich s ktoroukoľvek činnosťou žalobcu počas zamestnania, ako aj po ukončení pracovného pomeru. Súčasne sa zaviazali aj po skončení pracovného pomeru nevyužívať získané informácie pre svoju podnikateľskú činnosť či pre iné subjekty. Žalobca sa od svojich klientov, ktorých má v databáze dozvedel, že žalovaní porušili ustanovenie § 657 Obchodného zákonníka, keď naďalej oslovovali klientov z databázy žalobcu, čím využili údaje vo svoj prospech, resp. v prospech žalovaného v 1. rade a v rozpore so záujmami žalobcu. Uvedené skutočnosti jasne preukazuje e-mailová komunikácia priložená k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Týmto spôsobom žalovaní porušili i ustanovenie § 73 Autorského zákona o súhlase k extrakcii databázy. Databáza klientov, ktorú žalobca mal a sprístupnil žalovaným pre výkon práce v zmysle pracovno-právnej zmluvy je skutočnosťou obchodnej a technickej povahy, ktorá má materiálnu hodnotu pre žalobcu a tieto nie sú bežne dostupné, údaje v nej tvoria predmet obchodného tajomstva žalobcu a v dôsledku využitia týchto údajov, resp. sprístupnením žalovanému v 1. rade naplnili žalovaní i znaky skutkovej podstaty nekalo-súťažného konania podľa ustanovenia § 51 Obchodného zákonníka. Žalobca od svojho vzniku a počas celej svojej existencie vytvára databázu klientov, ako súbor údajov, systematicky usporiadaných, jednotlivito prístupných elektronickými prostriedkami, v ktorej sa nachádzajú údaje o obchodných menách firiem, ich sídlach, kontaktné údaje na tieto firmy, maily, telefónne čísla, fakturačné údaje týkajúce sa klientov, čo predstavuje pre žalobcu obchodné tajomstvo. Údaje obsiahnuté v databáze klientov žalobcu je nutné považovať za obchodné tajomstvo žalobcu, aj keď k niektorým údajom súvisiacim s označením firmy jej sídla, mailu, telefónu možno mať k týmto výhrady vzhľadom na to, že tieto sú verejne dostupné z iných verejných zdrojov. Porušovaním obchodného tajomstva je konanie, ktorým konajúci inej osobe neoprávnene oznámi, sprístupní, pre seba, alebo pre iného využije obchodné tajomstvo, ktoré sa môže využiť v súťaži, o ktorom sa dozvedel tým, že sa mu tajomstvo zverilo, alebo inak stalo prístupným na základe jeho pracovného vzťahu k súťažiteľovi, alebo na základe iného vzťahu

k nemu, prípadne v rámci výkonu funkcie, na ktorú ho súd, alebo prípadne iný orgán povolal, alebo vlastným, alebo cudzím konaním priečiacim sa zákonu. Je nesporné, že žalovaní v čase pracovno-právneho vzťahu so žalobcom využívali jeho databázu klientov. To znamená, že obchodné tajomstvo žalobcu im bolo zverené, resp. sprístupnené na základe pracovno-právneho vzťahu k žalobcovi a títo ho ďalej sprístupnili žalovanému v 1. rade a využili v jeho prospech. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že k osloveniu klientov žalobcu došlo na základe činnosti žalovaných v 2. až 9. rade. Práve z e-mailových komunikácií vyplýva, že žalovaní v 2. až 9. rade konajú v mene žalovaného v 1. rade. Nie je podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty porušenia obchodného tajomstva, či došlo ku skutočnému prospechu tretej osoby. Nie je potrebné ani preukazovať účel konajúcej osoby, pre ktorý obchodné tajomstvo vyzradila, odplatnosť, či bezodplatnosť

vyzradenia, zavinený charakter jej konania, ani jeho znalosť protiprávnosti svojho konania. Žalobca dostatočným spôsobom osvedčil ohrozené právo z tohto právneho vzťahu. V zmysle uvedeného sa teda domáha ochrany práva k obchodnému tajomstvu - databáze klientov. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy spočíva v správaní sa žalovaných. Žalobca dostatočne osvedčil nebezpečenstvo vzniku reálnej priamej ujmy na majetku ako aj naliehavú potrebu dočasnej úpravy medzi stranami sporu, pričom nenariadením neodkladného opatrenia vzniká priestor pre konanie žalovaných, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, respektíve, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom na strane žalobcu.

25. Žalovaní, ktorým bolo podľa druhej vety § 329 ods. 1 C.s.p. umožnené vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedli, že rozhodnutie súd prvej inštancie považujú za vecne správne. Konštatovali, že nedisponujú žiadnou databázou, ktorú žalobca vo svojom návrhu uvádza. Nemôžu ju preto ani používať. Poukázali, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako ho žalobca vymedzil vo výrokovvej časti je neurčitý, spôsobilý neoprávnene zasahovať do slobodnej hospodárskej súťaže a ústavného práva na slobodnú voľbu povolania, práva na prácu a navyše nevykonateľný. Akékoľvek kontaktovanie, či komunikácia so subjektmi, zaradenými v nejakej evidencii, ktorú žalobca označuje svojou databázou, by bolo pri akomkoľvek kontaktovaní, či komunikácii prostredníctvom žalovaného v 1. rade, ale vlastne aj žalovanými v 2. až 9. rade okamžite považované za porušenie nariadeného predbežného opatrenia a to bez ohľadu na to, či tieto subjekty by sami, alebo na akúkoľvek ponuku žalovaného v 1. rade (žalovaných) chceli s nimi obchodovať a to len preto, že už s nimi raz, či viackrát obchodoval žalobca. Výrok neodkladného opatrenia, ako navrhuje nariadiť žalobca, by založil „výhradné distribútorstvo“ žalobcu pre všetkých jeho obchodných partnerov, ktorých má v databáze a tým obmedzovali hospodársku súťaž, ako aj tretie osoby, teda účastníkov hospodárskej súťaže, lebo by nemohli obchodovať so žalovaným v 1. rade bez toho, aby to pre žalovaného v 1. rade nebolo porušením neodkladného opatrenia. Zároveň by došlo k obmedzeniu žalovaných v 2. až 9. rade vo výkone ich zamestnania, pretože by si nemohli riadne plniť svoje pracovné úlohy u iného zamestnávateľa než žalobcu, lebo by nesmeli obchodovať ani komunikovať s účastníkmi hospodárskej súťaže len preto, že už s nimi raz, či viackrát obchodoval žalobca. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v znení ako ho navrhuje žalobca je neurčitý, všeobecný a vo svojom dôsledku protiprávny. Žalobca sám porušuje Zákonník práce, keď popri konkurenčnej doložke so zamestnancami nedojednal zároveň aj percentuálne stanovenú sadzbu priemerného mesačného zárobku zamestnanca, minimálne v sadzbe 50 % po dobu trvania konkurenčnej doložky, ktorú im za zákaz konkurencie bude po skončení pracovného pomeru vyplácať. Žalovaní ďalej uviedli, že sa stotožňujú so závermi súdu prvej inštancie, že obchodné tajomstvo v pracovných zmluvách bolo vymedzené veľmi všeobecne. Prevažná väčšina údajov, ktoré uvádza žalobca - kontakty, mailové adresy a osoby vystupujúce za jednotlivých účastníkov na trhu nákladnej prepravy, špedície, resp. zasielateľstva sú bežne dostupné, preto žalobca tieto ani nemôže označovať za svoje obchodné tajomstvo, lebo nespĺňajú kritéria predmetu obchodného tajomstva. Údaje bežne dostupné potom nemajú ani žiadnu potenciálnu materiálnu, či nemateriálnu hodnotu. Žalobca doložil iba mailovú korešpondenciu, z ktorej vyplýva len to, že niektorí z jeho obchodných partnerov mali byť oslovení žalovaným v 1. rade, aj to len všeobecne, tak, že sa všeobecne prezentovala spoločnosť JAREK TOPTRANS s.r.o. Všetky kontakty na týchto obchodných partnerov sú bežne dostupné na internete, či v systémoch používaných bežne v oblasti nákladnej dopravy /TIMOCOM - burza nákladov a voľných vozidiel, celoeurópska zadávacía platforma na prepravné zákazky, www.trans.eu a pod./.. Žalovaní poukázali, že v zásade každý zo zamestnancov má aktívne vyhľadávať prepravy a v rámci svojich činností bežne denne oslovuje cca 20 potenciálnych obchodných partnerov, všetkých ktorí ponúkajú, či žiadajú prepravu, resp. akokoľvek na tomto trhu prepráv obchodne vystupujú. Hľadajú sa zákazky, ktoré možno zobchodovať. Dennodenne je takýchto obchodov v rôznych parametroch veľké množstvo. Žalobca má zrejme mylnú predstavu, že ak s nejakým subjektom obchoduje, či obchodoval, nemôže s ním obchodovať už nikto iný, najmä nie žalovaný v 1. rade len preto, že už s ním obchodoval, či obchoduje žalobca. K označeným obchodným partnerom žalobcu, uvedeným v návrhu žalovaní uviedli, že spoločnosť LOGWISE B.V. a kontakty na ňu sú verejne dostupné v databázach na internete, o čom predložili dôkazy z databázy TIMOCOM. S touto spoločnosťou nebola uskutočnená žiadna preprava a žalovaný v 1. rade si od nej nepýtal žiadnu prepravu. Žalovanému v 1. rade mohli byť nanajvýš ponúknuté typy prepráv aké aj žalobcovi a určite aj iné, než žalobcovi. K spoločnosti JCL Logistics Benelux B.V. žalovaní uviedli, že spoločnosť a kontakty na ňu sú taktiež verejne dostupné v databázach a burzách na internete. S touto spoločnosťou nebola uskutočnená žiadna preprava. Žalovaní popierajú, aby niekto kontaktoval pána menom Paul Mols v tejto súvislosti. Zároveň spochybnili vierohodnosť žalobcom pripojeného dokumentu. Aj spoločnosť Team For Logistics B.V. a kontakty na ňu sú verejne dostupné na internete. Každá spoločnosť, ktorá má v

obchodnom mene „logistics“ je pre žalovaného v 1. rade potenciálnym klientom, spôsob vyhľadávania a kontaktovania partnerov je týmto spôsobom bežný. Obsah mailu predloženého žalobcom je preto opätovne nič nevytvorujúci. S touto spoločnosťou nebola uskutočnená žiadna preprava. Spoločnosť bola ako mnoho ďalších subjektov na trhu kontaktovaná za účelom všeobecnej prezentácie žalovaného v 1. rade. Uvedené platí aj pri spoločnostiach ARTHUR WELTER TRANSPORTS Sàrl a Rotra forwarding B.V.

26. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

27. Odvolací súd konštatuje správnosť skutkových zistení ako aj prijatých právnych záverov uvedených súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré viedli k vecne správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalobcovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorý správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v prejednávanej veci nie sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

28. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

29. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

30. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

31. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

32. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

33. Podľa § 55b ods. 1 Obchodného zákonníka, neodkladným opatrením môže súd na návrh majiteľa obchodného tajomstva nariadiť rušiteľovi obchodného tajomstva jednu alebo viac povinností spočívajúcich v a) ukončení alebo zákaze využívania alebo sprístupňovania obchodného tajomstva, b) zákaze výroby, ponúkaniu, uvádzania na trh alebo využívania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu, c) zákaze dovozu, vývozu alebo skladovania tovaru porušujúceho právo k obchodnému tajomstvu na účel jeho výroby, ponúkaniu, uvádzania na trh alebo využívania, d) zaistení alebo odovzdaní tovaru, ktorým bolo porušené právo k obchodnému tajomstvu, vrátane dovážaného tovaru, s cieľom zabrániť jeho uvedeniu na trh alebo obehu na trhu.

34. Podľa § 55b ods. 5 Obchodného zákonníka, pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prihliada na a) hodnotu a iné špecifické vlastnosti obchodného tajomstva, b) opatrenia prijaté na ochranu obchodného tajomstva, c) konanie rušiteľa obchodného tajomstva pri jeho získaní, využití alebo sprístupnení a jeho oprávnené záujmy, d) spôsob a následok porušenia obchodného tajomstva, e) oprávnené záujmy majiteľa obchodného tajomstva a tretích osôb, f) verejný záujem a g) ochranu práv.

35. Podľa § 55b ods. 6 Obchodného zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, na neodkladné opatrenie sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku s výnimkou § 327 v časti vety za bodkočiarkou.

36. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

37. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namiesto len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

38. Preukázanie opodstatnenosti návrhu osvedčením nároku a nevyhnutnosti intervencie súdu je jedným zo základných pojmových znakov neodkladného opatrenia. Splnenie tohto atribútu je výslovnou povinnosťou žalobcu neodkladného opatrenia, mimo rámca povinností súdu vyzývať ho na osvedčenie tvrdených skutočností, či už listinnými alebo inými dôkaznými prostriedkami.

39. Základnou procesnou povinnosťou každej sporovej strany, teda aj žalobcu je povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok procesnú sankciu, ktorú predstavuje zamietnutie návrhu. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa C.s.p. je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinnosti, inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní. Bez hodnoverného osvedčenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana, akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstáť. Nie je taktiež prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany konania na súd, apelovaním na závažnosť prípadných následkov nevyhoveniu navrhovanému neodkladnému opatreniu.

40. V prípade nariadenia neodkladného opatrenia je potrebné rešpektovať ústavné pravidlá ochrany práva aj toho, voči komu neodkladné opatrenie smeruje. Ochrana jedného účastníka nemôže byť daná do takej miery, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany.

41. Základnou podmienkou pre vydanie akéhokoľvek súdneho rozhodnutia, nevynímajúc nariadenie neodkladného opatrenia, je súlad obsahu rozhodnutia s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Navrhovaný výrok neodkladného opatrenia nesmie obmedzovať žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu. Súd je preto povinný skúmať, či nariadením neodkladného opatrenia alebo jeho účinkami nedochádza k porušovaniu alebo obchádzaniu právnych predpisov. Len za predpokladu, že sú v konkrétnom prípade rešpektované všetky relevantné ústavné princípy, pristúpi súd k hodnoteniu ďalších podmienok.

42. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca v konaní neosvedčil ním tvrdené skutočnosti, na ktoré sa odvolával v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť splnenie všetkých predpokladov t.j. aj osvedčenie danosti nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, odvolací súd mal za to, že táto podmienka zo strany žalobcu splnená nebola.

43. Žalobca navrhovaným neodkladným opatrením požadoval ochranu pred konaním žalovaných, ktoré by podľa žalobcu malo naplňovať základné znaky všeobecnej skutkovej podstaty nekalej súťaže a zároveň v druhej časti ochranu pred ohrozením obchodného tajomstva v zmysle § 55b Obchodného zákonníka.

44. Podľa § 17 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnjej alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle majiteľa obchodného tajomstva utajené a majiteľ obchodného tajomstva zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

45. Právny inštitút obchodného tajomstva upravuje § 17 Obchodného zákonníka, ktorý ho kvalifikuje ako jeden z predmetov práv patriacich k podniku. Toto právo, ktorého je obchodné tajomstvo predmetom (právo na obchodné tajomstvo), môže byť - v prípade ohrozenia alebo porušenia - predmetom súdnej ochrany iniciovanej oprávneným podnikateľom (§ 18), pričom právne prostriedky ochrany, využitia ktorých sa oprávnený podnikateľ môže domáhať, sú identické s právnymi prostriedkami proti nekalej súťaži (§ 20).

46. Podľa § 44 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje (ods. 1). Nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä: a) klamlivá reklama, b) klamlivé označovanie tovaru a služieb, c) vyvolávanie nebezpečenstva zámeny, d) parazitovanie na povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa, e) podplácanie, f) zľahčovanie, g) porušenie obchodného tajomstva, h) ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia (ods. 2).

47. Aby išlo o nekalú súťaž, musia byť súčasne splnené tri základné pojmové znaky generálnej klauzuly vymedzené v § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, t.j. musí sa jednať o konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom, pričom musí ísť o umu hroziacu alebo skutočne existujúcu.

48. Podľa § 51 Obchodného zákonníka, porušením obchodného tajomstva je konanie rušiteľa obchodného tajomstva spočívajúce v neoprávnenom získaní, využití alebo sprístupnení obchodného tajomstva (ods. 1). Neoprávneným získaním obchodného tajomstva je získanie obchodného tajomstva bez súhlasu jeho majiteľa konaním, ktoré je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, ktoré spočíva v neoprávnenom prístupe k dokumentom, predmetom, materiálom, látkam alebo elektronickým súborom alebo ich častiam, s ktorými oprávnene nakladá majiteľ obchodného tajomstva a ktoré obsahujú obchodné tajomstvo, alebo z ktorých možno obchodné tajomstvo odvodiť, ako aj ich privlastnenie alebo kopírovanie (ods. 2). Neoprávneným využitím alebo neoprávneným sprístupnením obchodného tajomstva je využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva bez súhlasu majiteľa obchodného tajomstva tým, kto a) získal obchodné tajomstvo neoprávnene, b) porušuje dohodu o zachovaní dôvernosti alebo inú povinnosť týkajúcu sa nesprístupnenia obchodného tajomstva, c) porušuje zmluvnú alebo inú povinnosť týkajúcu sa obmedzenia využitia obchodného tajomstva (ods. 3). Neoprávneným získaním, využitím alebo sprístupnením obchodného tajomstva je aj konanie osoby, ak v čase získania, využitia alebo sprístupnenia obchodného tajomstva vedela alebo za daných okolností mala vedieť, že obchodné tajomstvo sa získalo priamo alebo nepriamo od osoby, ktorá obchodné tajomstvo neoprávnene využívala alebo neoprávnene sprístupňovala podľa odseku 3 (ods. 4).

49. Ak žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazoval na konkurenčnú doložku dohodnutú v pracovných zmluvách so žalovaným v 2. až 9. rade, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že táto nebola platne dohodnutá a to pre rozpor s § 83a ods. 7 Zákonníka práce, keďže nedohodol písomne v pracovnej zmluve primeranú peňažnú náhradu za konkurenčnú doložku.

50. Podľa § 81 písm. f) Zákonníka práce je síce zamestnanec viazaný povinnosťou mlčanlivosti ohľadom skutočností, o ktorých sa dozvedel pri výkone zamestnania. Zákonná povinnosť mlčanlivosti sa však nevzťahuje na všetky skutočnosti a informácie, s ktorými zamestnanec pri výkone zamestnania prichádza do styku, ale len na tie, ktoré v záujme zamestnávateľa nemožno oznamovať iným osobám. Ide o také skutočnosti, ktorých zverejnenie, t.j. sprístupnenie iným osobám neviazaným povinnosťou

mlčanlivosti, by mohlo zamestnávateľovi prívodiť ujmu. Táto povinnosť mlčanlivosti trvá počas trvania pracovného pomeru a končí sa jeho platným skončením. V praxi sa chránené informácie definujú priamo v pracovnej zmluve, prípadne v internom predpise zamestnávateľa alebo v osobitnom dokumente, aby zamestnanec vedel, ktoré skutočnosti sú zamestnávateľom považované za tak dôležité, že ich sprístupnenie tretím osobám je pre zamestnávateľa ohrozením. Správne pritom súd prvej inštancie uviedol, že žalobca veľmi všeobecne vymedzil predmet obchodného tajomstva v pracovných zmluvách a ich dodatkoch. Nie je teda jednoznačné, ktoré z týchto utajovaných skutočností spĺňajú podmienky obchodného tajomstva.

51. Odvolací súd zároveň uvádza, že nie je možné obmedzovať zamestnancov v ich pracovnom pomere, ktorí boli skôr zamestnaní u konkurenta, keďže od nich nemožno spravodlivo požadovať strpenie takejto povinnosti. Skutočnosť, že žalobcovi vznikol konkurujúce podnik a zamestnal pracovníkov, ktorí so žalobcom v súlade s právnymi predpismi rozviazali pracovný pomer, nemožno považovať za stav porušujúci zákaz konania nekalej súťaže.

52. Súd prvej inštancie pritom správne posúdil aj to, že žalobca neosvedčil, že by sa žalovaní mali dopustiť nekalosúťažného konania vo vzťahu k žalobcovi, resp. porušovali jeho obchodné tajomstvo k databáze jeho klientov, keďže údaje o spoločnostiach a ich kontakty, na ktoré poukázal žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú bežne dostupné a zverejňované na internete, resp. existujú v podobe ponúk na burze nákladov a voľných vozidiel, čo vyplýva aj dôkazov predložených žalovanými. Z týchto verejných databáz zjavne pri svojej podnikateľskej činnosti čerpá tak žalobca, ako aj žalovaný v 1. rade, ktorí oslovujú aj potencionálnych klientov s ponukami na obchodnú spoluprácu. Z uvedeného dôvodu, nie je možné skutočnosti týkajúce sa označenia a identifikácie kontaktov obchodných partnerov žalobcu, uvedené v jeho databáze, považovať za obchodné tajomstvo, keďže tieto sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné. Žalobca zároveň neosvedčil, že databáza klientov žalobcu, ku ktorej mali mať prístup aj žalovaní v 2. až 9. rade, obsahovala aj fakturačné zľavy zákazníkov, resp. údaje, na aké trasy konkrétnym klientom žalobca zabezpečoval prepravu tovaru, akým spôsobom sa uhradili faktúry a odmena za zabezpečenie prepravy, keďže sám žalobca uviedol v návrhu, že tieto sú evidované vo fakturačnom programe. Aj zo smernice žalobcu SM - 01, ktorú predložil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že u žalobcu je zriadené fakturačné, resp. účtovné oddelenie.

53. Odvolací súd zároveň udáva, že žalobca neosvedčil, že v posudzovanom spore spoločnosti, ktorých označil za svojich klientov, výlučne obchodujú iba so žalobcom. Od žalovaného v 1. rade ako podnikateľa v cestnej preprave tovaru, pritom nemožno spravodlivo požadovať aby neobchodoval s klientom, s ktorým obchoduje, resp. kedykoľvek v minulosti, bez ohľadu na súčasný stav, obchodoval aj žalobca. Bolo by to nedovoleným obmedzovaním podnikania.

54. Zároveň z petitu návrhu nie je jednoznačne zrejmý okruh klientov žalobcu, voči ktorým za majú žalovaní zdržať konania navrhovaného neodkladným opatrením, keďže takýto zákaz by sa vzťahoval aj na klientov, ktorých žalobca prípadne zaeviduje do svojej databázy aj budúcnosti, teda žalovaní ani reálne nie sú schopní určiť, či ten ktorý zákazník je klientom aj žalobcu a na koho sa takýto zákaz má vzťahovať. V prípade navrhovaného zákazu kontaktovať, oslovovať obchodných partnerov žalobcu, by bolo zakázané aj také konanie žalovaného v 1. rade ako uverejnenie inzercie, reklamy žalovaného v 1. rade v médiách, resp. na internete s ponukou svojich služieb, ktoré by sa mohli dostať aj do dispozičnej sféry okrem iného aj klientom žalobcu a podobne. Neurčitosť petitu v tomto smere spôsobuje jeho nevykonateľnosť.

55. Žalobca neoznačil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pravdepodobnosť záveru o nekalosúťažnom konaní žalovaných. Odvolací súd zdôrazňuje, že za takúto skutočnosť nemožno považovať bez ďalšieho len to, že žalobcovi klesol objem obchodov. Z listinných dôkazov predložených žalobcom zároveň jednoznačne nevyplýva, že by žalovaní kontaktovali priamo osobu Paul Mols v spoločnosti JCL Logistics Benelux B.V. práve v tejto súvislosti, tak ako to uviedli žalovaní vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

56. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na nesplnenie základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 C.s.p., resp. § 326 ods. 1 C.s.p., teda existenciu nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana; potrebu neodkladnej

úpravy pomerov ako aj objektívnu možnosť dosiahnutia ochrany práve neodkladným opatrením v navrhovanom znení.

57. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu aj proti výroku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd nepovažuje odvolanie žalobcu proti výroku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania za dôvodné, pretože súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania podľa § 255 C.s.p., keďže žalobca nebol v konaní na súde prvej inštancie úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania.

58. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu.

59. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným, ktorí boli v tomto odvolacom konaní úspešní priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

60. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).